

Caracterizarea personajului Ancuta din opera Hanu-Ancutei scrisa de Mihail Sadoveanu-prima parte

Personaj principal, static, multidimensional, eponim, personaj-liant.

Modalitati de caracterizare:

â€” caracterizare directa: portretul facut de narator si de alte personaje; elemente de autocaracterizare;

â€” caracterizare indirecta: prin propriile simtiri, actiuni si ganduri; prin mediul in care traieste; prin comentariul altor naratori.

Element activ in implinirea destinului eroilor, Ancuta nu este "subiect" al vreunei "povesti".

Implicata in existenta celorlalti, a caror viata trebuie protejata, se pastreaza pe sine in umbra. E o forma a daruirii ei, spiritul catalizator ce-o anima ii exclude existenta ca "subiect" al povestirii. De aici deriva si inconsistenta vapoara, diafana chiar, a personajului.

Este personajul principal al acestei scrieri sadoveniene si deschide, dupa cum s-a constatat, seria impresionanta de eroine din anii creatiei de maturitate a autorului: Catrina din Zodia Racului sau Vremea Ducai-Voda, Vitoria Lipan din romanul Baltagul, jupaneasa Ilisafa, Candachia, Marusca din trilogia Fratii Jderi, Maria din Creanga de aur s.a. Personaj complex, imobil, este, impreuna cu comisarul Ionita si mos Leunte zoderul, elementul liant si factorul catalizator al existentei de la hanul devenit imago mundi la "vremea petrecerilor si povestilor".

Ancuta face casa buna cu hanul ei, care, dupa cum marturiseste textul, "nu era han - era cetate". Hanul, prin trainicia sa, anuleaza presiunea existentei dinafara: evenimentele narate de participantii la ceremonie sosesc pana aici cu ecourile (si mai ales durerile) estompate, trecute prin pasla rememorarii, transferate/convertite astfel in act purificator. Devin, cele mai multe, marturisire spre curatire si linistire sufleteasca. Evenimentul trece in "poveste".

Daca hanul anuleaza spatiul si presiunea caracteristica evenimentului din "poveste", Ancuta anuleaza timpul. Animata de spiritul ganimedic si de misiunea de gazda/amfitrioana (spiritul ceremonial fiind mereu prezent in secventele cartii), pe care si le indeplineste exemplar, prin esenta-i ubicua si pendularea permanenta (la nivelul textului) a generatiilor - fiica / mama -, eroina sadoveniana scoate timpul, altfel neiertator, dincolo de portile si de zidurile hanului-cetate si instaureaza o vreme de aur, "vremea petrecerilor si a povestilor".

Negustorului lipsca ii este aproape refuzata de catre convivi relatarea despre masinile ce merg cu foc si despre berea nemteasca, intru slavirea vinului baut din ulcica noua, a mielului, fript talhareste si tavalit in mojdei" si a "puilor in tagla"., Iar Ancuta cea tanara, tot ca ma-sa de sprancenata si de vicleana, umbla ca un spiridus incolo si incoace, rumana la obraji, cu catrinta-n brau si cu manicile suflecate; imparte vin si mancari, rasete si vorbe bune".